

Somos Béla

Szemérmetlen

Egy régesrégiji májusi délutánon
az első gyónás és áldozás előtt
a lelkiismeret-vizsgáló füzetben
a bűneimet bogarásztam

Torkos nem voltam, nem tudhattam,
miféle ennivalók vannak,
üres üvegek álltak a spájzunkban,
ha az éléskamránk létezett valahol

Csúnyán nem beszélhettem,
hogyan beszéltem volna,
otthon csúnya szavakat
nem hallottam soha

A *szemérmetlen* szóval bajlódtam,
nem tudtam mi az, hogy
szemérmetlen gondoltam...? olvastam...? beszéltem...?
írtam...? rajzoltam...? vágytam...? nem tudtam, mi az.

A keresztanyám segített.
Azt mondta, hogyha az utcán
mutogatnám magam mezítelenül,
főleg, ha a fenekemet,
az volna szemérmetlen.

Így hát megnyugodtam,
biztos voltam benne,
hogy ilyen bolondot
sohasem csinálnék